

Poznávání České republiky z cyklosedla I.

aneb

**Žamberk - Říp - České Středohoří - Krušné Hory - Děčínský Sněžník -
Lužické Hory - Jizerské Hory - Žamberk
24.7.-30.7. 2004**

24.7. 2004 - So

Ani už nevím jak je to dlouho, co Arníeho napadlo, že bychom spolu mohli vyrazit někam dál a na dýl na kolo. Každopádně slovo dalo slovo a dnes ve 13:00 máme vyrážet. Ráno sem se začal balit na kolo, po 11:00 se naobědval, dobalil a přesně ve 13:00 se stavitel Woyta. Pokecal sem s ním před vchodem než po 13:30 (!) dorazil Arníe. Chybělo mu ještě pár maličností, pro které se vracel domů, takže sme nakonec těsně po 14:00 vyjeli. Počasí už od rána nebylo nijak lákavé, takže sme celou cestu očekávali, kdy už konečně začne pršet. První významnější zastávka byla až v Pardubicích na kolejích. Doplňli sme vodu do flašwk, dali sůšu a vesele jeli dál. Déšť nepřicházel, naštěstí, tak jsme nakonec za Chlumcem n. C., u obce Žíželice, ve 20:00 zatábořili v listnatém lese. Navečeřeli sme se a po 21:30 šli spát, nic však neprobíhá dle plánu, takže sme ještě snad 1,5 hodky kecali, než sme definitivně usnuli.

25.7. 2004 - Ne

Noc byla bez deště. Vstali sme po 7:30 a po 9:00 vyjeli. V Libicích na soutoku Labe a Cidliny sme dali pifko a podél Labe dojeli jakýmsi cyklochodníkem do Poděbrad, kam sme zajeli na zámecké nádvoří, a Nymburka, kde sme na námku dali k obědu pizzu, stavitel se v Hypernově a po 14:00 pokračovali podél Labe dál. Stavovali sme se v Dřísech na pivo a doplnit vodu a před 20:00 byli

v Mělníce. Prohlídli si město, respektive projeli náměstím a zastavili nad vinohrady pod zámekem, a asi dva kilometry vedle, v spustlým parčíku u záměčku, sme před 21:00 zatábořili, byl tu docela otravnéj hmyz, což se mi moc nelíbilo, to značí blížící se dešť. Po 23:00 sme usínali a v 0:50 mě Arnie vzbudil, že začíná pršet, mé obavy se naplnily. Přesunul sem se pod krytej vchod k záměčku, Arnie si hrál na hrdinu a zůstl. Naštěstí to byla jen nějaká kratší přeháňka.

26.7. 2004 - Po

Vstali sme před 8:00, vyrazili však až v 10:00, neboť Arnie měl klíště, které jsem mu úspěšně vyoperoval. V Cítové sme nakoupili snídani a pod dohledem nějakýho malýho romíka, či co to bylo, se nasnídali. Počasí se nijak nezlepšuje, pořád je mírně zataženo a slunce pod mrakem. Po 12:00 jsme pěšky vystoupali na Říp, kola nechali zamčený u parkoviště. Když sme dojížděli do Loun, tak začínalo pršet. Před deštěm sme se schovali do picérky na oběd před 16:00, já dal dvě pifka, Arnie 3 a po 18:00 sme pokračovali mírně opojeni chmelovým mokem dál. Cestou poprchávalo, nálada však byla výborná, pifka udělali svoje. Ve 20:30 sme sjeli za Polákama do lesa a zatábořili. Spát sme šli před 22:00. Třetí den bývá kritický a na Arniem se to dnes plně projevilo, téměř celej den sem jel jako první na prorážení větru a Arnie se vezl, až po pivech v Lounech se napravil...

27.7. 2004 - Út

V 5:15 začlo pršet, tak sem se přesunul do autobusovej zastávky u hlavní silnice na lavičku a čekal kdo z čekajících na autobus do práce mě vzbudí. Nakonec sem vstal sám před 8:00 a vzbudil Arnieho, kterýmu se ranní vstávání opět nelíbilo. Díky mému klíštěti sme vyjeli až v 10:00. Nyní sme nastoupili jízdu dosti nechutnou krajinou - relativní rovina plná komínů a v dálce ve smogu se tyčící Krušné hory. Před sjezdem do Kadaně Arnie objevil jakýsi šutr, tak sme u něj dali pár hrušek. Kadaň je hnusnej cikánov, ale jinak má krásný historický jádro. Ve Vernéřově sme zahájili naše prakticky první stoupání, byla mlha či smog a trochu poprchávalo, takže sme naštěstí moc na Mosteckou hnědouhelnou pánev neviděli. Přes kopečky sme se dostali až do Hory Sv. Šebastiána, kde sme ztratili přehled zda jsme v Čechách či Německu, neboť vládly německé nápisy. Zde začala lepší část našeho cyklovýletu, najeli sme na cyklostezku č.3081 do Bezručova údolí, dali svačinu a po horší kamenité cestě se dostali na vrcholovou asfaltku táhnoucí se po hřebeni Krušných hor. Byli jsme mile překvapeni, je tu víc zeleně, než jsme očekávali a hlavně tam sou nádherný rybníčky (rašeliniště?), taky nás zaujaly zbytky železničních valů, místy i s kolejema. Minuli sme nějaký kopec s šutrem podobným tomu z reklamy na Tomu, tak sme na něj vyjeli a na šutr vylezli. To bylo někde poblíž Rudoltic v Horách. Dojeli sme až do Nové Vsi v Horách, kde sme dali jídlo (dva chody hojně proloženy pivem), neboť se již dost mračila obloha a vypadalo to na brzký dešť. Dešť se nekonal a my ve 20:30 pokračovali dál, minuli obrovskou oboru Fláje (vyplašili sme i stádo jelenů), vodní nádrž Fláje a ve 22:45 sme zajeli do smrkovýho lesa někde před Moldavou. Dnešní příprava na spaní byla velice rychlá, snad za půl hodky sme už leželi pod již vymetenou oblohou.

28.7. 2004 - St

V noci ani nekápl. Vstali sme před 8:00 a v 8:30 vyjeli bez snídaně, kterou sme dali po 5km, po cestě. Snídani tvořil samotnej suchej zbytek chleba snězenej u jakéhosi rozpadlého baráku. Po cyklostezce sme jeli až do Tisé, což je obec nad níž se tyčí nádherný masiv Labských pískovců (Tiské stěny). Zde sme po 12:15 dali před samoškou „oběd“ a jeli dál. Ve 14:00 sme stanuli na Děčinským Sněžníku (726m n.m.), kam sem si sám vylezl na rozhlednu, a sjeli sme do Jílového. Naproti nám vyjel Martin Hájek (spolužák z Pardubic), ktorej nás vzal do hospy na dvě pifka a jeho mamka nám zaplatila po bramboráku. Krásně najedeni sme vyjeli do Děčína, kde sme nakoupili v Hypernově, chvíli se po něm motali a po 18:00 našli výjezdovou cestu a pokračovali dál rovinou podél Labe až do Hřenska, které se stalo naším nejnižším projetým bodem. Přes Jetřichovice sme dojeli do Dolní Chříbské, kde sme zažili chytání koně uteklého majiteli na silnici. Po 21:00 sme zajeli do lesa a ve 22:00 šli spát.

29.7. 2004 - Čt

Jelikož sme spali na blbým místě, vstali sme už v 6:00 a v 7:00 bez snídaně dojeli do Horní Chříbské, kde sme nakoupili v samošce vedle sklárny. Kopec pod Malou Tisovou nás nemohl zaskočit, i když Arnie uvažoval o slezení z kola. Zde sme u silnice dali asi na 1,5 hodiny pauzu, snídani a vydali se dál po červené (bunkrovka) pod Luž (793m n.m.). U záhajení posledního stoupání sme minuli sirný pramen (čekal sem něco hodně jiného) a po chvíli i zbytky milíře, ty byly ještě o něco slabší. Nahoru se na kolech fakt nedalo, tak sme je tam aspoň vytlačili, dalisůšu, vrcholovku a po 12:30 pokračovali kolmo dál. Z Jablonného v Podj. sme měli jet po silnici první třídy, což nemáme rádi, tak sme to stočili po zelené do lesa a jeli kolem Buku Republiky (svačina) a po 15:00 byli v Chrastavě. Zde sme nakoupili poživatiny, Arnie mi opravil dva chybějící (zlomený) dráty na kole. V Hejnicích sme ještě rychle nakoupili a v 18:00 začli po žluté stoupat do Jizerek. Ze začátku krásná, i když prudká cesta (Arnie ji šel pěšky) se po překročení Jizery stala nesjízdnou a časem s koly pomalu i neschůdnou. Zde sem sklidl od Arnieho výsměch, že to coby cyklista nevyjedu. Tahání kola po kamenech by ještě šlo, ale všude přítomná tekoucí voda již dojem cesty příliš neumocňovala, připomínala spíše potok než cestu, takže naše mírně děrované boty se brzy staly menšíma nádržema. Odměnou nám byla NPR Paličnick se žulovou vyhlídkou s křížem, kam sme okamžitě vylezli. Pustili sme se do focení a Arniemu definitivně odešel foťák (druhá baterka u digitálu). Celou cestu sme se kochali výhledy na Krkonoše. Projeli sme Předělem, stavili se na Smědavě a před 21:30 zapadli asi 200m pod chatou do lesa, po 22:30 šli spát.

30.7. 2004 - Pá

Vstali sme před 7:00, nasnídali se, sbalili a po 8:00 vyrazili po Jizerkách. Přes Smědavu na Smrk (1124 m n.m.). Kola sme nechali s věcmi po cestě a vrchol, kde sme byli po 9:00, sme zdolali pěšky. Pak sme jezdili po cestách cyklo, turistickéjch i úplně mimo. Projeli sme NPR Černá jezírka, kam se na kole nesmí, jak sme po projetí zjistili, Pytlácké kameny, kam sme opět vylezli na vrchol tohoto žulového masivu pojmenovaného podle pytláka Henricha zastřeleného zde roku 1813. Značně terénní cestou sme dojeli do osady Jizerka, kde Arnie pomoh' jedné pěkné slečně s opravou sedla od kola. Dnes bylo extrémě krásně a zároveň nechutně vedro, takže z Kořenova, kde sme dali něco k jídlu, sme se do kopce pěkně zapotili. V Mostku sme se „naobědvali“ před samoškou a po 16:00 jeli dál a stavěli až v Semechnicích, abych Arniemu ukázal Radkovu chalupu, v Houdkovicích sme dali dvě piva a domov už byl na dosah. Hned sme se stavili na jednoho Kance a tak mohli naši akci prohlásit za úspěšně ukončenou. Doma nás čekalo už jen seznámemí se s vodou, se kterou sme 7 dní nepřišli prakticky do styku, jen sme se potili a smrděli.

Datum	Čas jízdy [hod]	Půměr [km/hod]	Délka [km]
24.7.	4:28:44	23,9	107,33
25.7.	6:37:46	19,6	130,08
26.7.	4:22:52	21,4	93,79
27.7.	6:25:17	15,8	101,62
28.7.	6:17:09	17,8	112,38
29.7.	6:56:56	14,8	102,93
30.7.	7:40:34	21,7	167,13
Celkem:	42:49:18	19,04	815,26